

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä tammikuuta 2021

103/2021

Valtioneuvoston asetus metsityksen määräaikaisesta tukemisesta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään metsityksen määräaikaisesta tukemisesta annetun lain (1114/2020) nojalla:

1 §

Maatila- tai metsätalouden harjoittaminen

Yhteisön katsotaan harjoittavan pääasiallisesti maatila- tai metsätaloutta, kun yhteisön liikevaihdosta ja tasearvosta yli puolet on muodostunut maatila- tai metsätaloudesta metsitystuen hakemista välittömästi edeltävällä päättyneellä tilikaudella.

Maatila- tai metsätalouden harjoittamisen katsotaan muodostavan pääosan säätiön toiminnasta, kun säätiön liikevaihdosta ja tasearvosta yli puolet on muodostunut maatila- tai metsätaloudesta metsitystuen hakemista välittömästi edeltävällä päättyneellä tilikaudella.

Tuloverolain (1535/1992) 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun verotusyhtymän katsotaan harjoittavan pääasiallisesti maatila- tai metsätaloutta, kun sille on viimeksi toimitetussa verotuksessa vahvistettu maatalouden tai metsätalouden puhdas tulo ja kun maatila- tai metsätalouden voidaan verovelvollisen ilmoittamista varten pitämien muistiinpanojen perusteella arvioida muodostaneen pääosan verotusyhtymän toiminnasta.

Tässä pykälässä maatilataloudella tarkoitetaan maa- ja metsätalouden harjoittamista.

2 §

Luontaisesti ja vesitaloudeltaan metsänkasvatukseen sopivat alueet

Kun metsityksen toteuttamiseen valitaan puulaji tai -lajeja, on otettava huomioon luontainen levinneisyysalue, jolloin kasvupaikan lämpösumman voidaan katsoa olevan riittävä. Erityisesti jalojen lehtipuiden ja tervalepän osalta kasvatuskelpoisuutta ja käytettävän metsänviljelyaineiston alkuperän soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon luontainen levinneisyysalue.

Alue katsotaan vesitaloudeltaan metsitykseen sopivaksi, kun korkea vedenpinta tai vesistötulvat eivät haittaa merkittävästi puuston kasvua. Turvetuotannosta poistettu alue tai sen osa ei ole vesitaloudeltaan metsänkasvatukseen sopiva, jos metsitettäväksi haetulta alueelta ei voida johtaa pois puuston kasvua haittaavaa vettä olemassa olevaa tai sitä täydentävää ojastoa käyttäen.

3 §

Alueelliset seikat metsitystuen myöntämisen edellytysten arvioinnissa

Metsitystuen myöntämisen edellytysten arvioinnissa on valtakunnallisen perinnebiotooppien inventointi 2019–2021 -ohjelman tietokantatietojen tai asiakirjojen ja maisema-

alueista ja maisemanhoidon kehittämisestä vuonna 1995 tehdyn valtioneuvoston periaatepäätöksen vuosina 2010–2014 tehdyn päivitysinventoinnin tietokantatietojen tai asiakirjojen taikka muiden vastaavien kartoitus-, selvitys- ja paikkatietoaineistojen avulla selvittävää sisältykö metsityshakemuksen kohteena olevaan alueeseen tai sen osaan arvokas maisema-alue tai kulttuuriympäristö, arvokas perinnebiotooppi tai muu vastaava tärkeä monimuotoisuuskohde, luonnonsuojelulain (1096/1996) 29 §:ssä tarkoitettujen suojeltujen luontotyyppien mahdollinen esiintymä taikka mainitun lain 46, 47 tai 49 §:ssä tarkoitettua suojelua vaativan lajin elinympäristö. Lisäksi on selvittävää, liittyykö metsityshakemuksen kohteena olevaan alueeseen tai sen osaan jokin muu alueellinen maisema-, kulttuuri- tai luontoarvoihin liittyvä kartoitus tai selvitys, jolla voi olla merkitystä metsitystuen myöntämisen edellytysten arvioinnissa.

Metsitystuen myöntämisen edellytysten arvioinnissa on otettava huomioon metsitystuen hakemuksen kohteena olevan alueen läheisyydessä olevat soidensuojelualueet ja luonnonsuojelulain 64 a §:ssä säädetty kielto heikentää Natura 2000 -verkostoon kuuluvan alueen luonnonarvoja.

Avoimen maaseutumaiseman säilyttämistä koskevan edellytyksen arvioinnissa on otettava huomioon valtioneuvoston 5 päivänä tammikuuta 1995 tekemä periaatepäätös valtakunnallisesti arvokkaista maisema-alueista ja maisemanhoidon kehittämisestä. Metsitystuen myöntämisen edellytysten arvioinnissa on otettava lisäksi huomioon maakunnallisesti tai paikallisesti arvokkaat maisema-alueet sekä muut sellaiset kohteet ja alueet, joita koskee maakunta-, yleis- tai asemakaavaan merkitty suunnittelumääräys, suojelumääräys tai muu alueen käyttöön liittyvä kaavaan sisältyvä merkintä taikka kaavamääräys. Myös keskeisiä avointen kylämaisema-alueiden kokonaisuuksia on arvioitava suhteessa avoimen maaseutumaiseman säilyttämiseen.

4 §

Käytettävät puulajit

Metsityksessä hyväksytään käytettäväksi metsälain (1093/1996) 8 a §:ssä tarkoitetut puulajit. Metsityksessä käytettävä puulaji tai käytettävät puulajit on valittava siten, että ne soveltuvat kasvupaikalle ottaen huomioon viljavuuden ja maalajin sekä kosteus- ja lämpöolot. Puulajien valinnassa on mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon tuulesta, hallasta, hyönteisistä ja muista eläimistä, tuhosienistä ja muista ympäristötekijöistä mahdollisesti aiheutuvat tuhoriskit metsitettävällä alueella.

Metsityksessä voidaan käyttää samalla kohteella useita puulajeja, jos kasvupaikka soveltuu näiden käyttöön.

5 §

Puulajin soveltuvuus tietyille kasvupaikoille

Viljelykäytöstä poistettujen alueiden ja muista syistä puuttomien alueiden metsitykseen saa käyttää eri puulajeja, jos alueet soveltuvat kyseisille puulajeille kasvupaikaltaan ja ympäristöolosuhteiltaan.

Kuusta voidaan käyttää viljelykäytöstä poistetuilla alueilla. Kuusta ei saa käyttää pääpuulajina entisillä turvetuotantoalueilla.

Mäntyä voidaan käyttää viljavuudeltaan heikoimmilla viljelykäytöstä poistetuilla alueilla sekä entisillä turvetuotantoalueilla. Rauduskoivua voidaan käyttää kivennäismailla ja entisillä turvetuotantoalueilla, joilla turvekerroksen paksuus on korkeintaan 30 senttimetriä. Rauduskoivua ei saa käyttää savimaalla.

Siperianlehtikuusta, hybridihaapaa, tervaleppää ja 7 §:ssä tarkoitettuja jaloja lehtipuita voidaan käyttää kivennäismaapohjaisilla viljelykäytöstä poistetuilla alueilla. Tervaleppää voidaan lisäksi käyttää turvepohjaisilla viljelykäytöstä poistetuilla alueilla.

6 §

Metsänviljelyaineiston alkuperä

Metsityksessä on käytettävä alkuperältään kasvupaikalle soveltuvia siemeniä ja taimia, joista on oltava käytettävissä alkuperätiedot. Puulajien kasvatuskelpoisuudesta ja alkupe-
rän soveltuvuudesta metsitettävän alueen olosuhteisiin on tarvittaessa esitettävä alkuperä-
tietojen lisäksi selvitys. Kylvöön on käytettävä siemenviljelyssiementä aina, jos se on
mahdollista. Istutettavina taimina on käytettävä kasvupaikalle sopivaa taimityyppiä. Kyl-
vään uudistettaessa ei saa käyttää kuusen siementä. Jos metsitettävän alueen pintakasvil-
lisuus on rehevää, on mahdollisuuksien mukaan käytettävä kookkaita taimia. Metsänvil-
jelyaineiston luokkiin ”alustavasti testattu” ja ”testattu” kuuluvan metsänviljelyaineiston
osalta käytetään Ruokaviraston hyväksymiä käyttöalueita. Luokkiin ”siemenlähde tunnet-
tu” ja ”valikoitu” kuuluvan metsänviljelyaineiston osalta käytetään metsätaloudessa va-
kiintuneen käytännön mukaisia siirtosuosituksia.

Metsitykseen liittyvät metsänviljelyaineiston tiedot siementen ja taimien laadusta ja al-
kuperästä on säilytettävä kymmenen vuotta metsitystuen viimeisen erän maksamisesta.

7 §

Taimi- ja siemenmäärät

Puuntaimien kasvatustiheyden on oltava hehtaaria kohden eri puulajeilla vähintään seu-
raava:

- 1) mänty 2 000 taimea;
- 2) kuusi 1 800 taimea;
- 3) rauduskoivu 1 600 taimea;
- 4) siperianlehtikuusi 1 300 taimea;
- 5) hybridihaapa 1 300 taimea;
- 6) tervaleppä 1 600 taimea;
- 7) tammi ja muut jalot lehtipuut 1 600 taimea.

Jos metsitettävälle alueelle tehdään sekapuuston muodostamiseksi useamman kuin yh-
den puulajin viljely, 1 momentin mukainen kasvatustiheyden vähimmäistaimimäärä heh-
taaria kohden määräytyy pääpuulajin mukaan.

Siperianlehtikuusen, hybridihaavan, tervalepän ja jalojen lehtipuiden metsänviljelyai-
neistona saa käyttää vain taimia.

Jos metsitettävällä alalla on istutettavien puulajien luontaista taimiainesta, se voidaan
laskea mukaan kasvatustiheyteen kuitenkin niin, että luontaisen taimiaineksen lisäksi on
aina istutettava vähintään metsityksen määräaikaisesta tukemisesta annetun lain
(1114/2020) 9 §:n 1 momentin mukainen määrä metsälain 8 a §:ssä tarkoitettujen puula-
jien taimia.

Männynsiemeniä konelevityksellä kylvettäessä on siemeniä käytettävä vähintään
300 grammaa hehtaaria kohden. Käsikylvössä koivunsiemeniä on käytettävä vähintään
150 grammaa hehtaaria kohden. Koivunsiemenet on levitettävä kosteassa sahanpurussa tai
muussa vastaavassa sidosaineessa.

8 §

Ennen metsityksen toteuttamista tehtävät toimenpiteet

Metsitettävän alueen pintakasvillisuuden kilpailun torjunnassa on käytettävä alueelle
soveltuvaa menetelmää.

Maanpinta on tarvittaessa muokattava ennen metsänviljelyä viilukynnöllä, laikuttamal-
la, mätästämällä tai äestämällä taikka näitä menetelmiä yhdistämällä. Muokkausmenetel-
mä on valittava kasvupaikan, vesitalouden ja metsänviljelymenetelmän perusteella.

Tarvittaessa alue on lannoitettava ennen metsänviljelyn toteuttamista. Viljelykäytöstä poistetuilla turvepohjaisilla alueilla on varmistettava kaliumin ja boorin ravinnetasapaino ja kivennäismaa-alueilla boorin ravinnetasapaino. Entisillä turvetuotantoalueilla on varmistettava kaliumin, boorin ja fosforin riittävyys puuston kasvua varten.

Metsitystä edeltävien vesitalouden järjestelyiden on perustuttava olemassa olevien ojien kunnostukseen ja siihen liittyviin vesitalouden järjestelyihin. Järjestelyn tarve ja tehtävät toimenpiteet on tarvittaessa selvitettävä suunnitelman ja kartan tai muun vastaavan aineiston avulla. Metsitettävää aluetta ei saa uudisojittaa.

9 §

Taimikon jälkihoito

Taimikon kasvun varmistamiseksi pintakasvillisuuden kilpailua on tarvittaessa torjuttava metsitetyltä alueelta mekaanisesti tai kemiallisesti.

Tarvittaessa alue on lannoitettava ravinne-epätasapainon korjaamiseksi. Ravinne-epätasapaino voidaan todeta neulasanalyysin perusteella tai silmämääräisesti taimista.

Taimikon kasvua on seurattava ja tarvittaessa on tehtävä täydennysistutus tai -kylvö. Taimikon täydennysistutuksen tai -kylvön tarvetta arvioitaessa otetaan huomioon selkeät vähintään 0,1 hehtaarin suuruiset heikosti uudistuneet alueet. Täydennysistutus tai -kylvö on tehtävä, jos taimikossa on noin 20 prosenttia vähemmän taimia kuin mikä taimikon 7 §:ssä tarkoitettu kasvatustiheys on. Tarvittava täydennysistutus on toteutettava taimille sopivana istutusaikana viipymättä sen jälkeen, kun täydennystarve on todettu. Täydennysistutus on tehtävä kookkailla taimilla taimikon kasvun varmistamiseksi.

Taimikon jälkihoitona on tehtävä tarvittaessa taimikon varhaisperkaus.

10 §

Kustannuskorvauksen ja hoitopalkkion määrä

Metsitystuen kustannuskorvaus on metsitettyä hehtaaria kohden:

- 1) 2 000 euroa turvepohjaisilla alueilla;
- 2) 1 500 euroa kivennäismailla, jollei 5 kohdasta muuta johdu;
- 3) 1 500 euroa entisillä turvetuotantoalueilla, kun metsitys toteutetaan istuttamalla;
- 4) 1 000 euroa entisillä turvetuotantoalueilla, kun metsitys toteutetaan kylvämällä;
- 5) 1 800 euroa, kun metsityksessä käytetään kivennäismailla jaloa lehtipuuta tai tervaleppää joko pääpuulajina taikka täydentävänä puulajina siten, että sen määrä on vähintään 25 prosenttia laskettuna pääpuulajin 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua vähimmäiskasvatustiheydestä.

Metsitystuen hoitopalkkio on metsitettyä hehtaaria kohden 900 euroa.

Metsitystuki maksetaan vallitsevan maalajin perusteella. Vallitsevaksi maalajiksi katsotaan kivennäismaa tai turvepohjainen maa sen mukaan, kumpaa maalajia yli puolet metsitystukihakemuksen kohteena olevasta alueesta on. Mitä tässä asetuksessa säädetään kivennäismaasta, koskee myös multamaata.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2021 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2023.

103/2021

Helsingissä 21.1.2021

Maa- ja metsätalousministeri Jari Leppä

Metsäneuvos Marja Kokkonen